

શાયેકીઈન ફને મુસીઇકી વા આશકાને
લેહન દાઉદીકે લીયે બેનઝીર

મુશનીફ:—ઐસ્મતઅલી રેહમત—
ચીફ-ડાયરેક્ટર;

નૂરે ઇસ્લામ.

પ્રકાશક—શીખીરામ સુજાનસિંહ મુ.-લાહોર.
હાલ મુકામ—ધીકાંટા આનંદભુવન થીએટર અમદાવાદ.

મેનેજર-ધી ન્યુઆલબર્ટ થીએટ્રીકલ કંપની
—આફ-પંજાબ.—

ને નીહાયત મેહનત ઔર દુરસ્તીકે સાથ અસલી
ગાનોંમે મુરતબ કરકે સં ૧૯૮૨માં છપાઇ

નૂરે ઇસ્લામ

નાટકના ગાયનો;

ડ્રોપ—૧

સાહેલીયો— [૧]

તું માલીક હોનો આલમકા ચમકા તુમસે જર્રા જર્રા કતરા
કતરા શબ નમકા—
આલમકી હસ્તી ક્યાહે એક સરગહે ઓર તું સુરહે ઇસ સરગમકા—તું
મૌજા ફાની જોવે દાની તેરી એં વાયા સુલતાની જલવા દેખા
હરજા બાલા તેરે ઇસમ આજમકા— તું.—

સાહેલીયો— (૨]

ઇફ્તખાર જીના આલમકો હસીના ચલો ગુલશનકો રંગી બનાયે હમ
હાં બેલા જુંહી હે જીસ્કે સરમારમેં,
ઉસકી આમદહે અપને પ્યારમેં
જો આયે મનભાયે રીઝાયે ઉન્નાબી ગુલાબી સીતાબી—ઇફ્ત૦
ફૂલકુપે જાકે વાકે અરસા બીગડ ગયા બતકે સીનારે દેખો કેસી ચમકગઇ
રંગીસે શરમીંદ ગયા ચાંદકોં રૂખસે શરમીંદગી ચાંદકો જો આયે મન,
ભાયે રીઝાયે ઉન્નાબી ગુલાબી સીતાબી—ઇફ્ત૦

નગીના બેગમકા ઘોડા— (૩]

અરરરંર હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય,
ચુપરે ઘોડે મારૂં કોડે હાગ હાય હાય,
દોડા દોડી કયું ન દોડે હાય હાય હાય,
ફીરભી તુમને બાજુ મોડે હાય હાય હાય;
કીસ પત્થરસેં સરકું ફોડે હાય હાય હાય,

નગીના બેગમ અને ઘોડેકા ગાના— [૪]

બાગે હુસ્નકે ગુલામ તેરા ખાના ઓ ખરાબ અમે ઘોડે બનાકર મારા—
અરે ચુપરે ના શબાબ વરના દુંગીમે અજાબ નહી દેખા એ હન્ટર હમારારે
અરે શયતાનોકી ખાલા તેરા હોવે મુહ કાલા તું હે લુચ્ચાં તું રીઝાલા તું નાઇ તું નાટકવાલા—હાં હાં;
એક બોસે કે લીયે સરગા ઘુંટા બેઠે હે;

બાપ દાદાકી કમાઇકો લુંટા બેઠે હે,
દેખો મુઆ કયા બકતા હે, હાં-હાં-હાં,
એ ઔરત હે યાકે પંજાબ મેલ કરો જીંદગીભર ધોલ ધકેલ—
અજબ તેરી કુદરત અજબ તેરા ખેલ છછુંદરકે શરમેં ચંબેલીકા તેલ
એક દો તીન ચાર પાંચ છે સાત અરરરરરર હાય-હાય-હાય,

નગીના બેગમ ઓર સાહેલીયો— [૫]

રસીલે નગીના મતવાલે તેરે સનકે પીલ.ઓન નયનં સનયનકે ભર ભર
મદ પ્યાલે રસીલે ચુપ ચુપ રસીલે—
ચલન જોબન લચક મચક જેસે કામનીયાં પ્યારી મોરી દીલદારી
તાક તાક મદમાતી દીલચે ચલાતી ચીતવનકે ભાલે રસીલે હાં હાં
રસીલે ચુપ ચુપ—૬

દરબારમાં સાહેલીયો— [૬]

આવો ગુઇયાં મીલ ગાવે ગાંવે સાજન મોહનકો રીઝાયે,
પીયા જીયા હીયા મે તોપે વારૂં સબ— આવો.
સાજન મોહન આવો આવો બિરહ અગનકો બુઝાઓ,
કારે નયનાં મન ભાયેં ભાયેં મીયા જીયા હીયા મેં તોપે વારૂં—આવો.
સાજન મોહન આવો આવો વિરહ અગનકો બુઝાઓ; જીયા મેં વસે
તોરે નમન આવે ન ચેન કટે તરેન સાઝન સુખ દીખલાઓ—આવો.

તાહેર— (૭)

જબસે મેં આશક હુવાહુ અયમદે મુખત્યાર પર બલ્લા હુ અકબર હે

જારી હર ન ફૂસકેતાર પર—
મેરી ગરદનપે અગર કાતીલકી ચલતીહો છુરી યા નજીર જારીહો મેરી
ખુનકી હર ધારપર.
ક્યુંકે ખારેંકા ખટકા ઉસકું ક્યા બોકે બીજાં દીલસે જો આશક હુવા
બસ લામકે ગુલઝાર પર.
જબસે રહેમતકી નઝર રહેમતપેં તુ નેકી ખુદા પકતાકે લાહો તજાસે
બઝબ કુફાર પર.

ચલતાપુર્જા—

[૮]

અચ્છે દીવારો કા તક ના દેખા કાગદકા ચીપકા ન દેખો, પુરી ભરી
મુજમેં સ્યતાની.
ચલતા પુર્જા મેરા નામ—સંડી ચડના મેરા કામ રહેના વસ્તીમેં
મુકામ કયસી હેરાની— અચ્છે.
લગા કટારા રંગવાલા વીસ્કી પ્યાલા બેમતવાલા હાથા પાઇ માર કુટાઇ
ઘેરા ધારી ઘેરા ધારી ગલીયાં સારી છાનમારી હું મેં અચ્છી—

ઘરવસી—

(૯)

પીયાંકો ઢુંઢું મે કોન ગલીયાં સાંવરીયા મોરી કલપાયે—પીયા.
એ સબા યારકા પેગામજો લાગીહોતી તેરે સદકે મેરી ઉમેદબર આયાહોતી
વો જો યહાં આતા તો કુચ્છ ઉકદા કુશાઇ હોતી ગલે લગ લગકે
વહમ હમમેં સફાઇ હોતી—
લો આવો સઇયાં ડાલો ગલે બઇયાં પીયાંકો—

घरवसी अने जाभाज— [૧૦]

સાંવરીયા મોરાં મન હરલીનોરે—સાંવરીયાં.
ગાલ ગુલાબી ઓઢપે લાલી બાલ જાય આંખીયાં મતવાલી—
છલબલ હે કરતી કલબલ હે કરતી
પ્યારે તુજપર હું કુરબાન જાન દીલબર વારૂં
તુજપર તીરછી નજરસે પ્યારે મોરે જખમી કીનોરે— સાંવરીયા.

સોરઠ— [૧૧]

દીલસે સુરત મીલગઇ ઉંસદીનસે કુફ્રીસ્તાનકી
જબસે સુરત દેખલી યારબ તેરે કુરાનકી—
રહે કે બુત ખાનેમેં હમ ઓર કબ્જ યે કુફારમે
દીલસે પોસીદા અમાનત રખને હેં ઇમાનકી
નામ લેતે હી તેરા તેરે મહમદકા ખુદા
પાક હોતી હે જબા ઓર રૂહ હર ઇનસાનકી
ચંદ દીન જાને રહે દુનીયામે હમ કાફર તો કયા
અલ્લા હો અકબર કહેગી સરજમી મુનાનકી—
ના રાયે તો હીદ રહેમદ ગુંજતા હે જીસ ઘડી
કાંપતી હે રૂહ સીનેમે હરેક શયતાનકી—

તાહેર (૧૨)

દરે જાનાહીકે ખુલજાને કે સામા અયસે હોતે હે
રહે વહેદતમે મુશ્કીલ કામ આસાં એસે હોતે હે
નહી જાને દીયા દીલમે કીસી કાહેરકી ઉલફતકો

ખુદાવંદા તેરે આબદે દરબા એસે હોતે હે—
મીટાયા કુફ્રકી સ્યાહીકા ધબ્બા ખુન બીસ્મીલસે
તેરે મોમીન જહાંમે પાકદામા એસે હોતે હે
તેરે રાહે મોહોબતમે તેં ખંજરકી અસરકોં
તેરે શૈદાઇ યારબ તુજપર કુરબાન અયસે હોતે હેં
દીખાદે દીન એહમદકા જહાંકો મરતબા રહેમદ
બને કાફરસે બી નીકલે મુસલમાન એસે હોતે હે

તાહેર અને સારા--   [૧૩]

દુખરી બચાલે કાલી કબલી વાલે દુખસે બચાલે રજસે છુડાલે
દુખસે બચાલે કાલી કબલી વાલે—
હે આલસીસે પાર લગાદે રોમનકો અપના મોજ જો દીખાદે
આબરૂ અબતો તેરે હવાલે—   પ્યારે૦
આબે રહેમતસે પાર લગાદે મીસલે ખલીલ ગુલઝાર બનાદે
આગમે જલે ન કલમા પઢને વાલે પ્યારે દુખસે બચાલે.

ડ્રોપ—૨

સાહેલીયો—   (૧]

સુંદર હરિયાલી બની દીલબર નહીરે પ્યારા બનાં માનવસે
શાદી મુબારક હો.

દુલ્હા દુલનકા પ્યારા બના માન બસે શાદી મુબારક હો
ઓજપે નૈયા હાં હાં હાં હાં કલા. દુલનકા પ્યાર બની માન બસે
શાદી મુબારક હો ધા ધીર ધીટ ગીદી ગીના ધા—[3]
રંગો વરંગી સખી રંગો બરંગી રંગનવાલો
રંગાકાજ વાન રંગી પ્યારા બનાહે રંગી હે ગુલશ્તાન રંગી.
લાખોલા મકાન રંગો બેરંગી—રંગો ફુલનહાર (૨) રંગીલી બાતેં
નસીમ ગાઓ નાચો રીમ ઝીમ કરો નહી કુચ્છ બીમ

સહેલીયો (૨)

સાંવરીયા સાંવરીયા સાંવરીયારે કાહે મારે નજરીયા કાહે મારે નજ.
ઇત બહે ગંગા ઉત બહે જમના બીચમે ઠાડો કનૈ ।। કાહે-
ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી બીચમેં ઠાડો સાંવરીયા કાહે-

ફેરીયાદી ઓરત— (૩)

ગુલશનમેં કોઇ અયસા ગુલતેર નહી મીલતા-(૨)
જીસમેં હો યે ગોહર વો સમુદર નહી મીલતા (૨)
તારીક જમાના હે મેરી આજ નજરમેં આજ નજરમેં—
રોશન હો ફલક જીસસે વો અકેતર નહી મીલતા [૨]
દુ લખતે જીગર મુસ્લ તુજે ખુને જીગરસે (૨)
સીનેકો કરૂં ચાક પર ખંજર નહી મીલતા (૨)
તસ્મી હી કીસ્સે દુ' મેં તેરી સંગડીલીકો [૨)
સખ્તીમે કોઇ તુજસા તો પથ્થર નહી મીલતા (૨]
રહેમત મેર રોને કો એ કહતાહે તરાના (૨)

દુનીયામેં કોઇ તુજસા સીતમગર નહી મીલતા (૨)

ફરીયાદી લટકા— (૪)

કલ અદમ અપને લીયે ઇસરતકા સામા હો ગયા
મર ગયા મેં અસીરે રંજ હીરમા હો ગયા—
મર ગય વાલહસે અજબ ક્યા ફાયદા તુજકો હુવા
બાના ઇસરત મેરા સીનેમે વીરા હો ગયા—
શામે ગમ આછીઁ મેરી દુનીયા અંધેરી હો ગયા
આયે હસુરત ગુલ ચરાંકે જેરે દામા હો ગયા
બુઝ ગઇ બાદે ફનાસે ઉસકી સમય જીંદગી
મેરે દીનકા આજસે ખુરસીદ પન્હા હો ગયા
અપકી સુરત ઘટા ગમકી ગીરી એ સરીર
ચસ્મે તરમેં અશ્કે હસરત આબે બારા હો ગયા

સારા— [૫]

નહી હે કુચ્છ ખોફ રોજ મહેશર હમે સારા મહમદીહે,
જહાં મેં તુમ ઇન્તેજામ બક્ષી ખુદાસે સારા મહમ્મદીહે,
કલીમયે તુરપે જબ કહા કે દુનીયાકો કયું બનાયા કહા ખુદાને
એ મેરે પ્યારે, એ ઇસ્ક સારા મહમ્મદી હે,
કીસીને કેસસે જો પુછા અબરતુ લેલાપે કયું હે મરતા વો બોલાયે
તો બહાના હે સબ એ ઇસ્ક સારા મહમ્મદી હે:
લહેદમે મુનકીર નકીર આકે લગેજો મુજસે સવાલ કરને ન દાયે
બાતીફને દીન છેડા હે એ બીચારા મહમ્મદીહે,

જાબાજ— (૬)

કાલી ગોરી સુરતપે ન જાના રહેશ નમકી ન હજાર હો ઘુના ચમારીપે
દીલહુવા માલ્લ હસીં મુકાબલ ન હો,
કાલી ભઠ્ઠીયારી શયતાનકી નાની તુજપર હો લાનત કાલી૦

તાહેર (૭)

મદદ ન માંગેગે હમ કીસીસે તેરે સીવા દો જહાનવાલે,
હમારે દીલને લગાયા હે લવ તુજીસે યે આસમાનવાલે,
તેરી સદાકતપર મરગયે હે કે બચ્ચે બચ્ચેભી કટ ગયે હે,
ફીરે ન તુજસે ગો ઉ૨ ગયે હે જબા દેકર જબાંન વાલે,
હટે ન જબ જંગમે અડે હે અગર ચેનેજો પર સર ચઢે હે,
વો તેગ કયા તોપસે લડે હે જહા મેં સચ્ચે કુરાન વાલે, હે.
અલીરો સીખાહે દીલ લગાતા હુસેનસે સીખા સીર કટાના,
યું ખાખ હોના મકાન હુંઢાના તેરે લીયેલા મકાન વાલે,

ડ્રોપ—૩

જાબાજ— ૧ ૧]

કયા તોબા દુનીયામે ફીતરતહે યારો દેખોભી કયા—
જોરૂકી અસમન ઓ અખયાર ભત કીરદાર નાહંજાર બસ તુજપર
લાનતહે કયા તોબા,

ઘરવસી (૨]

પીયા જાઓ જાઓ હમસે ન બોલો સોતનકે સંગ રહો,
સોતન ઘર રહો,
બોર હોનેકી ઘર આયે હો મોરે કોન એ દુખ સહે પીયા—

જાબાજ

ઘોડી કેસી બની મજેદાર હાં—હા—હાં—હાં,
ગાડી બીહિ રંગદાર હાં હાં હાં,
ગાડીમેં બેઠકે શહેરકા જાઉં હન્ગર લગાઉ દોચાર હાં. હાં, હાં,
કુદો કુદા સીના ઉભાર, ઘોડી—

ઠાકેર — (૪)

ક્યું ન તુજપર મે હું કુરબાન રસુલે અરબી
કરલીયા મુજકો મુસલમાન રસુલ અરબી,
લે ખબર જલ્દ તેરે ઘરસે હે બે ઘર મુસ્લીમ,
મસ્જદે હોગઇ વીરાન રસુલ અરબી,
ઘરકે ક્યા ઓર તેરી શાનકી તારીફ કરૂં
તુજપે નાજલ હુવા કુરાન રસુલે અરબી,
તોડકર જાઇએ તો હીસકી બુલખાનેકો
તુજપે લાખાકુ મેં ઇમાન રસુલે અરબી જબ મુસીબતમાં લીયાં નામ
અલી રહેમતને મુશ્કીલે હો ગઇ આસાન રસુલે અરબી

સાંહેલીયે—　　　　(૫)

આવો મીલકર સખીયાં ગાવે જોબનકી છબ દીખલાવે
પીહરવાકે મન ભાવે　　ચ
રીઝાયે મનાયે દીખાયે છબ અલીયાં રાખો રાખો તાજ સુરત્યા
કાયમ કાયમ રહે રાજધાની બૈરી દુનો તોરે નીત સુખપાવે—

સમાપ્ત

શ્રી "જૈનએડવોકેટ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા ચીમનલાલ ગે
છાપી, ધીકાંટા વાડી અમદાવાદ.

પ્રત ૧૦૦૦　　સને ૧૯૨૨　　પ્રથમ

કીંમત. ૦—૪—૦